

19 νέες εγγραφές στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Το Υπουργείο Πολιτισμού ανακοίνωσε την εγγραφή δεκαεννέα (19) νέων στοιχείων άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας.

Το ΥΠΠΟ, μέσω της καθ' ύλην αρμόδιας Διεύθυνσης Νεότερης Πολιτιστικής Κληρονομιάς εφαρμόζει, από το 2006, στην Ελλάδα την Σύμβαση για τη Διαφύλαξη της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς (UNESCO, 2003). Τα Δελτία για τα δεκαεννέα στοιχεία άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς υποβλήθηκαν το 2022. Έτυχαν συστηματικής επεξεργασίας από τη Διεύθυνση Νεότερης Πολιτιστικής Κληρονομιάς, την Εθνική Επιστημονική Επιτροπή για την Εφαρμογή στην Ελλάδα της Σύμβασης για τη Διαφύλαξη της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς (UNESCO, 2003) και, φυσικά, τις ίδιες τις κοινότητες των φορέων.

Η Υπουργός Λίνα Μενδώνη, με την αποδοχή της εισήγησης της Επιτροπής για την εγγραφή των δεκαεννέα νέων στοιχείων στο Εθνικό Ευρετήριο, δήλωσε:

«Με την εγγραφή δεκαεννέα νέων στοιχείων στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς, το Υπουργείο Πολιτισμού κάνει ένα ακόμα σημαντικό βήμα για την προστασία και ανάδειξη της συλλογικής μας ταυτότητας. Τα στοιχεία που εγγράφονται εμπεριέχουν το αποτύπωμα των ανθρώπων στο διάβα του χρόνου. Ένα αποτύπωμα που συμπυκνώνει την εμπειρία, τη γνώση, τις δεξιότητες, την ευρηματικότητα, τη δημιουργικότητα και το συναίσθημα του λαού μας όπως αυτά εκδηλώνονται σε διάφορους τόπους, αποτελώντας ψηφίδες της εθνικής μας αυτοσυνειδησίας. Η άυλη πολιτιστική κληρονομιά της πατρίδας μας φέρει βαθιά τα ίχνη ενός πλούσιου και, ως κάποιο βαθμό, ανεξερεύνητου παρελθόντος του λαού μας. Ταυτόχρονα είναι βιωμένη παράδοση, ζωντανό στοιχείο του Πολιτισμού μας. Οφείλουμε να την τιμούμε, να τη σεβόμαστε και να τη διαφυλάττουμε ως εχέγγυο αυτογνωσίας για εμάς τους ίδιους και για τις επόμενες γενιές.»

Στο πλαίσιο της εφαρμογής της Σύμβασης της UNESCO, η χώρα μας δημιούργησε και εμπλουτίζει συστηματικά το Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς, στο οποίο κοινότητες φορέων άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς έχουν τη δυνατότητα να αναδείξουν τα στοιχεία που οι ίδιες θεωρούν σημαντικά, για την ταυτότητά τους. Η εγγραφή τους στο Εθνικό Ευρετήριο δεν αποτελεί παρά ένα μόνο βήμα για τη συνεργασία διοίκησης, επιστημονικής κοινότητας και, κυρίως, των ίδιων των κοινοτήτων ως φορέων, για την εκπόνηση και την εφαρμογή πολιτικών οι οποίες αποσκοπούν στη διαφύλαξη των παραδόσεων και τη μετάδοσή τους στις νεότερες γενιές.

Η ετήσια διαδικασία εμπλουτισμού του Εθνικού Ευρετηρίου Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας ξεκινάει κάθε Ιανουάριο, με τη δημόσια πρόσκληση που απευθύνει η ΔΙΝΕΠΟΚ, σύμφωνα με ορισμένο χρονοδιάγραμμα. Η Εθνική Επιστημονική Επιτροπή κατά τις συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν στις 8 Ιουνίου 2023, 29 Ιουνίου 2023, 4 Οκτωβρίου 2023, 13 Νοεμβρίου 2023, 19 Ιανουαρίου 2024 έκανε θετική εισήγηση για την εγγραφή δεκαεννέα στοιχείων άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, την οποία έκανε δεκτή η Υπουργός Πολιτισμού.

Τα στοιχεία που εγγράφονται στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας είναι τα εξής:

1. Ριζίτικα τραγούδια Δυτικής Κρήτης

Ο τίτλος Ριζίτικα παραπέμπει στο Δημοτικό τραγούδι που δημιουργήθηκε στα χωριά των παρυφών (ριζών) του ορεινού όγκου των Λευκών Ορέων (Μαδάρες) των Χανίων. Από τα τραγούδια που έσωσε η προφορική παράδοση προκύπτει ότι υπήρχαν τουλάχιστον από τον 8ο μ.Χ. αιώνα. Τα πρώτα τραγούδια ήταν κυρίως ηρωικά. Αργότερα δημιουργήθηκαν πολλά τραγούδια που κάλυπταν όλες τις εκφάνσεις της ζωής (πολεμικά, ερωτικά, χαράς λύπης, θανάτου κ.α.) όπου τραγουδιούνται στις αντίστοιχες κοινωνικές εκδηλώσεις. Είναι γραμμένα σε δεκαπεντασύλλαβο και τραγουδιούνται κυκλικά, δηλαδή τραγουδιούνται από έναν και επαναλαμβάνονται από περισσότερους. Τα χαρακτηρίζει η μεγάλη πνοή, παράλληλα με την ιδιάζουσα μορφική έκφραση και την μελωδική σύνδεση, τραγουδιούνται σε 50 περίπου μελωδίες και είναι περίπου 800.

2. Ετήσιο Αντάμωμα Σαρακατσαναίων Ηπείρου στη Σαρακατσάνικη Στάνη στον Γυφτόκαμπο Ζαγορίου

Το Ετήσιο Αντάμωμα Σαρακατσαναίων Ηπείρου πραγματοποιείται από το 1979 στον Γυφτόκαμπο Ζαγορίου Ιωαννίνων, στη Σαρακατσάνικη Στάνη, πιστό αντίγραφο της σαρακατσάνικης ζωής, σε ένα κατάφυτο περιβάλλον. Σαρακατσάνοι από κάθε γωνιά της Ελλάδας συγκεντρώνονται σε μια μεγάλη υπαίθρια πολιτιστική εκδήλωση, στην προσπάθειά τους να διατηρήσουν την παράδοσή τους, την πολιτιστική τους κληρονομιά και τις αμοιβαίες σχέσεις. Επιτελούν τα έθιμά τους με αναπαραστάσεις από τη νομαδική ζωή, παραδοσιακούς χορούς και αφηγήσεις.

3. Η τέχνη παρασκευής παραδοσιακού τουλουμίσιου τυριού στον Ζάρακα Λακωνίας

Το τουλουμίσιο τυρί οφείλει το όνομά του στο γεγονός ότι ωριμάζει μέσα σε τουλούμι, δηλαδή μέσα σε τομάρι κατσικιού ή προβάτου. Τα τομάρια προέρχονται από υγιή κατσίκια ή πρόβατα, που, μετά από διαδικασία απολύμανσης και συντήρησης, γυρίζονται έτσι ώστε οι τρίχες —οι οποίες λειτουργούν ως μόνωση— να είναι προς την εσωτερική πλευρά που θα μπει το τυρί. Το τουλουμίσιο φτιάχνεται συνήθως από μείγμα πρόβειου και κατσικίσιου γάλακτος. Το τυρί αποκτά μια ξεχωριστή, έντονη και ελαφρώς πικάντικη γεύση.

4. Η Αμπελοοινική Παράδοση της Ραψάνης

Η Ραψάνη, μία από τις 4 ΠΟΠ ζώνες (Νάουσα, Αμύνταιο, Γουμένισσα, Ραψάνη), είναι η νοτιότερη και μικρότερη σε έκταση ζώνη με 1700 στρέμματα συνολικά, στην οποία το κρασί ΠΟΠ «Ραψάνη» παράγεται αποκλειστικά από τη συν-

οινοποίηση τριών ερυθρών ποικιλιών: Ξινόμαυρο, Κρασάτο και Σταυρωτό, με αυστηρές προδιαγραφές, σύμφωνα με το Διάταγμα του 1971. Οι κλιματολογικές συνθήκες καθορίζονται από τον Όλυμπο, που προφυλάσσει την περιοχή από τους βόρειους ψυχρούς ανέμους, από το υγρό στοιχείο του Πηνειού και του Αιγαίου πελάγους, καθώς και από το επικλινές έδαφος, με την καλή αποστράγγιση και τα ιδιαίτερα συστατικά του, διαμορφώνοντας ένα μοναδικό αμπελουργικό τοπίο, με ιδιαιτέρους οίνους.

5. Η Αμπελοοινική Παράδοση της Λήμνου

Η αμπελοοινική παράδοση σήμερα στη Λήμνο είναι πλούσια και μεγάλης σημασίας για τους κατοίκους. Με τις ρίζες της στην αρχαιότητα και μπολιασμένη με τη γνώση των σπουδαίων αμπελοκαλλιεργητών προσφύγων που έφτασαν στο νησί το 1922 από το Ρέις Ντερέ της Μικράς Ασίας, ξεχωρίζει για τα προϊόντα της που είναι ξακουστά σε ολόκληρη την Ελλάδα. Κρασιά με ονομασία προέλευσης, τσίπουρο διπλής αποστάξεως, μούστος, σταφίδα και ξύδι αποτελούν τα προϊόντα της αμπέλου που παράγονται με μεράκι από τους κατοίκους της Λήμνου. Οι ιστορικές αναφορές στο κρασί που πηγαίνουν πίσω μέχρι την Αρχαιότητα το κατατάσσουν σταθερά, μαζί με τα σιτηρά στα κύρια προϊόντα του νησιού.

6. Η Κεραμική και Γλυπτική Τέχνη του Χαράλαμπου Γκούμα (Αιγάλεω, Αθήνα)

Ο Χαράλαμπος Γκούμας στο αγγειοπλαστείο του συνεχίζει μία μακρά οικογενειακή παράδοση Σιφνίων αγγειοπλαστών και ειδικεύεται στην παραγωγή διακοσμητικών αρχιτεκτονικών στοιχείων των νεοκλασικών κτηρίων της Αθήνας. Έχει στο αρχείο του εκατοντάδες εκμαγεία και συλλογή από αυθεντικά αντικείμενα, τα οποία αναδημιουργεί με βαθιά τεχνογνωσία της παράδοσης σε υψηλό αισθητικό επίπεδο, αποδίδοντας τη φυσιογνωμία των γλυπτών των αρχιτεκτονημάτων του Ερνέστου Τσίλλερ.

7. Η κεραμική τέχνη του Δημήτρη Κουβδή (Άγιος Στέφανος Μανταμάδου Λέσβου)

Το εργαστήριο αγγειοπλαστικής τέχνης της οικογένειας Κουβδή παράγει κεραμικά σκεύη τα οποία είναι συνυφασμένα με τον παραδοσιακό τρόπο ζωής των προβιομηχανικών κοινωνιών. Είναι το μοναδικό στη Λέσβο και από τα τελευταία της Μεσογείου το οποίο διατηρεί όλη τη διαδικασία της παραγωγής πήλινων αντικειμένων με τον αμιγώς παραδοσιακό τρόπο (παραγωγή πηλού από το τοπικό αργιλώδες χώμα, επεξεργασία-φόρμες, παραδοσιακό καμίνι με καύσιμη ύλη πυρήνα ελιάς και ξύλα ελαιοδέντρων, επιζωγράφιση με φυσικό ασβέστη), διατηρώντας μία

πολιτισμική γνώση και συνέχεια από την αρχαιότητα. Ο χώρος του εργαστηρίου αποτελεί και το μοναδικό σωζόμενο 'δώμα' του νησιού, δηλαδή μια πέτρινη κατασκευή, με επίπεδη στέγη, φτιαγμένη από καλάμια, ξερά πουρνάρια και πατημένο χώμα, στοιχείο παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και τεχνογνωσίας που χάνεται, κηρυγμένο διατηρητέο μνημείο από το ΥΠΠΟΑ.

8. Η αγγειοπλαστική παράδοση των Μαργαριτών Μυλοποτάμου Κρήτης

Η τέχνη της κατασκευής πήλινων χρηστικών και διακοσμητικών αγγείων, που ασκείται εδώ και τρεις τουλάχιστον αιώνες στις Μαργαρίτες Ρεθύμνου, συνεχίζεται από τους σύγχρονους αγγειοπλάστες των Μαργαριτών. Αποτελεί ταυτοτικό στοιχείο της κοινότητας και εξακολουθεί να αποτελεί μια ζωντανή παράδοση που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά.

9. Ο Χορός των παπάδων ή χορός των γερόντων στις κοινότητες Επίσκεψης και Νυμφών Βόρειας Κέρκυρας

Έθιμο που σηματοδοτεί το τέλος των αποκριάτικων εκδηλώσεων και την αρχή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Την Κυριακή της Τυρινής (Τρινές) έπειτα από τον κατανυκτικό εσπερινό ο αρχαιότερος ιερέας τίθεται επικεφαλής του χορού. Ακολουθούν οι υπόλοιποι ιερείς, τα μέλη της εκκλησιαστικής επιτροπής, οι ψάλτες, οι δημοτικοί άρχοντες και όσοι επιθυμούν, όλοι όμως άντρες και αυστηρά κατά τάξη ηλικίας. Ο πρωτοχορευτής/ιερέας τραγουδά τον πρώτο στίχο και οι υπόλοιποι χορευτές επαναλαμβάνουν. Ο χορός εκτελείται χωρίς μουσικά όργανα.

10. Αρμαθιές: παρασκευή και κατανάλωση στον Ζάρακα Λακωνίας

Τα αρμάθια αποτελούνται από άγρια χόρτα του βουνού αποξηραμένα – Μπρέσες και Κοκκινόκολα, μαζεύονται το χειμώνα, πλένονται και περνιούνται σε νήμα, αρμαθιά. Κρεμιούνται σε χώρους με φυσικό φως και αερισμό για αποξήρανση. Αποθηκεύονται σε πάνινες σακούλες σε μέρος χωρίς υγρασία. Έτσι διατηρούνται τα άγρια χόρτα για όλο το καλοκαίρι. Το αρμάθι βράζεται και σερβίρεται με μπόλικο λάδι και λεμόνι, συνοδεύεται εξαιρετικά με τουλουμοτύρι (ιδιαίτερο τυρί του Ζάρακα).

11. Παραγωγή χορτάρινης σκούπας στον Φάρο Τυφλών της Ελλάδος

Η παραγωγή χορτάρινης σκούπας, αποτελεί βασικό αντικείμενο χειρωνακτικής απασχόλησης τυφλών και μερικώς βλεπόντων εργατών της Μονάδας Παραγωγής Σκουπών και Βουρτσών του Φάρου Τυφλών της Ελλάδος. Οι εργάτες, οι οποίοι εργάζονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, αφού εκπαιδευθούν στην παραγωγική διαδικασία, απασχολούνται στο πεδίο επεξεργασίας-δεσίματος

σόργου/χόρτου και ραψίματος σκουπών, εφαρμόζοντας πολύ συγκεκριμένη τεχνογνωσία που μετρά πολλές δεκαετίες και αξιοποιώντας συγκεκριμένα μέσα παραγωγής.

Η παραγωγή του είδους αυτού, καθώς και άλλων προϊόντων καθαριότητας, υλοποιείται στο πλαίσιο εκτέλεσης παραγγελιών των Δήμων, Ενόπλων Δυνάμεων, Νοσοκομείων και άλλων Φορέων Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου προς τον Φάρο Τυφλών της Ελλάδος.

12. Ο Αμπελώνας και οι αμπελοοινικές παραδόσεις του Μετσόβου - Κατώγι Αβέρωφ

Ο αμπελώνας του Μετσόβου, από τους ορεινότερους της Ελλάδας, μακρόβιος και παραδοσιακά φιλόξενος, συνδεδεμένος ιστορικά με την οικονομική, κοινωνική, θρησκευτική και πολιτιστική ζωή των Βλάχων της Πίνδου, υφίσταται σταδιακή εγκατάλειψη από τις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα, αφανίζεται από τη φυλλοξήρα στη δεκαετία του 1940, αλλά αναμπελώνεται στα τέλη της επόμενης δεκαετίας. Έκτοτε, με τη δημιουργία οινοποιητικών εγκαταστάσεων που παράγουν οίνους υψηλής ποιότητας, παραμένει μέχρι και σήμερα στενά δεμένος με την πολιτισμική και παραγωγική ταυτότητα του τόπου αποτελώντας σημείο αναφοράς για τους μόνιμους κατοίκους του Μετσόβου αλλά και τους επισκέπτες του.

13. Καλαματιανός Χορός

Ένα είδος συρτού κυκλικού χορού που η μουσική του (οργανικοί σκοποί και τραγούδια) χαρακτηρίζεται από τον ασύμμετρο επτάσημο ρυθμό (7/8: 3+2+2). Το βασικό κινητικό του μοτίβο συναντάται σε πολλά μέρη της Ελλάδας και στη Διασπορά, όπου διαδόθηκε μέσω της εγκύκλιας παιδείας. Έχει επικρατήσει ως «εθνικός πανελλήνιος χορός», αποτελώντας τον πλέον δημοφιλή και λειτουργικό ελληνικό δημοτικό χορό όπου συγκλίνουν και συμμετέχουν άτομα διαφορετικής εθνοπολιτισμικής καταγωγής και προέλευσης.

14. Ιερό Δάσος Αγίων Θεοδώρων, Μοναστήρι των Αγίων Θεοδώρων, Κοινότητα Ραψάνης Δήμου Τεμπών

Το ιερό δάσος βρίσκεται απέναντι από τον οικισμό της Ραψάνης, σε απόσταση 3 χιλιομέτρων. Περιτριγυρίζεται κυρίως από υπεραιωνόβιες βελανιδιές, αλλά και κουτσουπιές, σφεντάμια, κρانيές και άρια. Στη συλλογική μνήμη του χωριού είναι δάσος ιερό, με απαγορευμένη την υλοτόμηση, γι' αυτό η τιμωρία των αγίων αποτρέπει τους παραβάτες να κόψουν ξύλα. Εντός του δάσους, υπάρχει το μοναστήρι των Αγίων Θεοδώρων χτισμένο το 1778 με πολύ σημαντικές τοιχογραφίες. Ο τόπος συνδέεται στενά με την θρησκευτική παράδοση του

χωριού, που εκφράζεται με την εορταστική πανήγυρη ανήμερα της γιορτής των Αγίων, αλλά και με το άλλο πανηγύρι, την εορτή της άνοιξης, την Πρωτομαγιά.

15. Πρακτικές διαχείρισης του νερού στους οικισμούς του Ζάρακα Λακωνίας. Η στέρνα

Οι στέρνες αποτελούσαν και συνεχίζουν να αποτελούν ζωτικής σημασίας κατασκευές για τα άνυδρα χωριά του Ζάρακα Λακωνίας. Οι κεραμοσκεπές των σπιτιών συλλέγουν τα νερά σε υδρορρόες και τα οδηγούν σε θολοσκεπείς στέρνες που βρίσκονται είτε στο υπόγειο των πέτρινων σπιτιών, είτε στο λιακωτό, δηλαδή στο χώρο που αναπτύσσεται από την εξωτερική πέτρινη σκάλα μέχρι την κύρια πόρτα. Το κυκλικό άνοιγμά τους στο άνω μέρος επιτρέπει τον καθαρισμό τους.

16. Κοινοτική διαχείριση του νερού στον Τόρνο Ευρυτανίας

Το πλούσιο υδρογραφικό δίκτυο των φυσικών πηγών και των ορεινών ρεμάτων στις βορειοανατολικές πλαγιές του Παναιτωλικού Όρους, αξιοποιείται για αιώνες από τους κατοίκους της κοινότητας Τόρνου, διαμορφώνοντας ένα αιεθορικό και αυτοδιαχειριζόμενο σύστημα άρδευσης των αγροτικών γαιών που εκτείνονται σε αναβαθμίδες (πεζούλες) και εγγυόνται την διατροφική επάρκεια των γενεών διαχρονικά.

17. Καρναβάλι Καθαράς Δευτέρας στη Νέδουσα Ταύγετου

Πρόκειται για Δρώμενο Ευετηρίας το οποίο τελείται την Καθαρά Δευτέρα στο χωριό Νέδουσα. Διατηρεί πλήρως την λειτουργικότητά του, καθώς απαντώνται όλες οι επί μέρους τελετουργικές πράξεις (Σύναξη, Μουντζούρωμα, Αγερμός, Τράγοι με κουδούνια, Όργωμα, Γάμος, Θάνατος, Κηδεία, Ανάσταση). Μέχρι το 1995 ήταν άγνωστο αλλά η τυχαία επίσκεψη δύο μελών του Κέντρου Λαογραφικών Μελετών Καλαμάτας, του Αντώνη Καζάκου και του Χρήστου Ζερίτη, ήταν αφορμή να καταγραφεί από αυτούς, να δοθεί στον καθ. Κ. Μιχάλη Μερακλή προς μελέτη και να παρουσιαστεί προς την Επιστημονική κοινότητα από τους κ.κ. Μιχάλη Μερακλή, Γεώργιο Αικατερίνη και Βάλτερ Πούχνερ, σε Επιστημονική Συνάντηση Λαογραφίας το 2001.

18. Πατρινό Καρναβάλι

Το Πατρινό Καρναβάλι είναι ο κορυφαίος θεσμός της Πάτρας, πάνδημη γιορτή και πολυσχιδές γεγονός. Αρχίζει στις 17 Ιανουαρίου και ολοκληρώνεται την Καθαρά Δευτέρα. Οι σημαντικότερες εκδηλώσεις του είναι: το Παιχνίδι του Κρυμμένου Θησαυρού, το Καρναβάλι των Μικρών, δύο Παρελάσεις (Νυχτερινή, Μεγάλη Παρέλαση της Κυριακής) και οι τελετές έναρξης και λήξης.

Κύρια χαρακτηριστικά η ανατροπή, η σάτιρα, η φαντασία, το κέφι, η ευρεσιτεχνία, ενώ η καλλιτεχνική δημιουργία, ο αυθορμητισμός και η εθελοντική συμμετοχή αφήνουν ανεξίτηλο αποτύπωμα σε ένα πληθωρικό πρόγραμμα εκδηλώσεων που εκτυλίσσεται μεταδίδοντας το χαρμόσυνο μήνυμα της ελπίδας, της χαράς και της αναγέννησης.

19. Μουούρι το Πασχαλιάτικο έδεσμα της Καλύμνου

Το «μουούρι» ετοιμάζεται το Μεγάλο Σάββατο από κάθε καλύμνικο σπίτι, τόσο στο νησί όσο και στα σπίτια των απανταχού Καλυμνίων. Είναι το παραγεμισμένο αρνί με συγκεκριμένη συνταγή, το οποίο τοποθετείται στο ομώνυμο πήλινο σκεύος. Το σκεύος παραπέμπει σε πιθάρι, το οποίο σφραγίζεται με ζυμάρι και ψήνεται σε ξυλόφουρνο ολόκληρη τη νύχτα. Η πόρτα του ξυλόφουρνου χτίζεται ερμητικά για να διατηρήσει σταθερή την απαραίτητη θερμοκρασία. Το τελετουργικό της προετοιμασίας και του φουρνίσματος αναζωπυρώνουν ανεξίτηλες μνήμες και συναισθήματα. Ανήμερα της Λαμπρής ανοίγεται το «μουούρι» και όλη η οικογένεια απογειώνει τη γεύση και τα αρώματα με όμορφες στιγμές και εικόνες που διατηρούν άσβεστη τη ζώσα παράδοση.